

КОЛИЗИЯ

(или историята на КОЛю и КОЛийн)

• Адриан Лазаровски •

Адриан Николаев Лазаровски е роден на 4 май 1976 година във Варна. Завършва Хуманитарна гимназия “Константин Преславски” в родния си град и Българска филология в Софийския университет “Св. Климент Охридски”, където защитава дипломна работа на тема “Преображенията на готическото в романа “1984” от Джордж Оруел”. Превежда художествена литература от английски и руски език. Сред превежданите от него автори са Стивън Кинг, Владимир Набоков, Хауърд Лъвкрафт, Даниил Хармс, Робърт Блох, Ричард Матисън, Роалд Дал, Майкъл Суонюик и др. Негови разкази, стихотворения, статии и преводи са публикувани в “Литературен вестник”, “24 часа”, “Зона F”, “Кръг”, “Върколак”, “Фентъзи Фактор” и “Софийски университет”. Работил е като музикален журналист в списанията “Хаос” и “Нов Ритъм”, а понастоящем е редактор в изданието за праведна музика “Про-Рок”. Автор на скандалния разказ “Сбъдвация мечти”, излязъл в антологията с нова българска фантастика “Точка на пристигане”. Интересите му са насочени към европейската и американската художествена литература, фантастиката на ужаса (той е един от малцината експерти в България по отношение на този жанр), съвременната музика (освен музикален журналист е и вокалист на метъл групата “Потоп”) и кино. Включен е в каталога на студентите и докторантите с най-добра подготовка “Кой кой е”.

Когато наближи КОЛеда, КОЛективът на КОЛхоза от село КОЛодрум (известно както с невероятния дух на КОЛективизъм, царящ между жителите му, така и с успешно приватизирания завод за КОЛчета, КОЛела и КОЛлофон!) калеса КОЛегата КОЛю за КОЛедар. КОЛю бе едър като КОЛоба и умен като КОЛоездач, имаше глава като КОЛба и ръце като КОЛони, а яката на ризата му беше винаги КОЛосана, ето защо, щом го зърна да лочи жадно КОЛастрата² направо от халбата, КОЛежката КОЛийн веднага КОЛеничи пред него:

- КОЛко искам да ми станеш КОЛонизатор!?! – прошепна тя и получи КОЛики от вълнение (вероятно трите килограма КОЛендро³, които бе изляла за закуска, си казваха своето).

КОЛю се ухили, оправи мустаците си, пооредели от болезнената КОЛа-маска, която фризьорът КОЛев му бе направил сутринта, и я сложи на КОЛянното си. Падаше си по нея още от КОЛоквиума по КОЛоритна КОЛебливост на КОЛбасите – ето защо не можеше да повярва на случилото се и го мислеше за КОЛективна халюцинация, породена от вибрациите на локаторния КОЛектор, бучащ точно зад гърба им. Накрая събра сили, преглътна мазната

хрчка, насъбрала се в гърлото му, и нежно каза:

- КОЛко си хубава – досущ като КОЛибри, заКОЛено на пращен КОЛовоз!

Тя КОЛабира от вълнение, а КОЛю извади от потната си наКОЛенка малко КОЛетче и ѝ го подаде. КОЛхозниците, минаващи покрай тях, се спряха и се загледаха втрещено в КОЛетчето, съвсем забравяйки за КОЛорадските бръмбари и най-модерния инсектицид за борба с тях, произведен на КОЛоидна⁴ основа. Надали КОЛумб е гледал с такова възхищение Америка, както КОЛю съзерцаваше в този миг КОЛийн. С треперещи от кока-КОЛата (която бе изпила в бар “КОЛеандро”) пръсти тя го взе, отвори го и ахна! Вътре имаше чисто ново КОЛие и КОЛан от кожата на младо КОЛи, както и стихосбирка на КОЛридж с автограф от самия Хелмут КОЛ!

- Хайде да ходим да караме КОЛело, да се тъпчем с КОЛбаси и да си купим лека КОЛа... – изчурулика тя, гърчейки се от болки (хроничният й КОЛит КОЛосално се бе обострил).

- Окей – промълви КОЛю с дрезгавия глас на току-що заклан КОЛонизатор в бебешка КОЛичка – толкова силна бе страстта му, че членът му се бе превърнал в миниатюрно подобие на Родоския КОЛос⁵ – и прегърна КОЛийн с думите – Искам да се кача върху теб, КОЛеснице моя!

Но КОЛко жалко свърши всичко!!!

На следващия ден налокала се банда КОЛоездачи (събрани от КОЛ и въже), ядосани от провалената сделка със завода за КОЛофон (заводът нагло ги бе пренебрегнал заради едно предприятие за локум, а те до един бяха виртуозни цигулари, ето защо без КОЛофон можеха да издържат толкова, КОЛкото и един клен без клони), КОЛективно нападнаха и изнасиха КОЛю и КОЛийн. Нищо неподозиращи, те се разхождаха из мръсния парк, осеян с локомотивни чаркове и кални локви, сплели ръце и подритвайки радиоактивни боклуци (останали в огромно КОЛичество от затворената електроцентрала в съседство). Тъкмо обмисляха КОЛедната украса на АЕЦ-а и си изпълняваха КОЛоратури⁶ един на друг, когато цяло ято КОЛорадски бръмбари излетяха мигом с пърхане от гъсталака пред тях, КОЛегите им закрепяха с неистови фалцети: “КОЛаборационисти!⁷ КОЛаборационисти!”, а КОЛежките им разголиха КОЛенете си, наостриха клюнове и се приготвиха за бой. Напразно! КОЛю и КОЛийн бяха паднали в клопката и дори храбрият портиер НиКОЛа, който загърмя напосоки с КОЛта си, при което застреля бременната чистачка НиКОЛина и секретаря на КОЛхоза КОЛлалов, не беше в състояние да ги спаси! КОЛоездачите безпрепятствено отвлякоха КОЛю и КОЛийн и след като ги изнасиха, ги набиха ритуално на КОЛ (бяха прочели за това в един разказ, публикуван в годишника на КОЛежа). ЗаКОЛиха ги,

разчлениха трупове и разхвърляха парчетата (това пък го бяха гледали в един КОЛумбийски научно-фантастичен филм на панорамата на индийското кино) из изоставената КОЛибя, построена в неоКОЛониален стил на брега на клокочещата река КОЛорадо. После поговориха малко за реставрацията на КОЛизея и трудната професия на КОЛарите, разгледаха невероятната КО-

Лекция от КОЛби, епруветки и дамаджани на КОЛю (там имаше екземпляри даже от КОЛима), пуснаха си една лигава песен на Фил КОЛинс (в която се пееше за някакъв младеж на име РазКОЛников, който заклал някаква баба) и накрая, приятно уморени, легнаха да спят, учтиво пожелавайки си “Весела КОЛеда!”.

Бележки на автора:

1. Полупрозрачно жълто вещество, с което се натриват лъкове на струнни инструменти.
2. Гъста жълтеникава течност, отделяна от млечните жлезии на жената в първите дни след раждането.
3. Тревисто полско растение с неприятна миризма.
4. Високодисперсна система от дребни частици в единна среда, които не се утаяват бързо и не се пропускат от животинските и растителните ципи.
5. Едно от седемте чудеса на света.
6. Звукова украса, извивка на вокална партия или песен.
7. Помощник и сътрудник на окупаторите на родината; изменник.

афоризми

Да надживееш всичките си мечти - каква по-страшна смърт от тази.
Всяко време си има своите робинзоновци, които засяват необитаваните острови на бъдещето.*

*Геният е отрицание на всичко, което е, в името на онова, което ще бъде.
Миналото е разум, настоящето - страст, бъдещето - дух.*

Само народ с мрачно настояще може да вярва в светло бъдеще.

Там, където настоящето е залогник на миналото, бъдещето си отива преди да е дошло.

Носталгията по миналото и мечтите по бъдещето могат да убият всяко настояще.

Идват само неочаквани дни, очакваните няма да дойдат никога.

Миналото е затвор, от който малцина излизат свободни за бъдещето.